

## Voorwoord

Het is midden jaren '50 als twee boezemvrienden op een mooie zomerdag het Kampongterrein oplopen. Er wordt zoals gebruikelijk cricket gespeeld. De jongens roepen naar een in het veld staande cricketer: 'Mijnheer!, Mijnheer!'. De cricketer draait zich langzaam om en kijkt de roepende jongens vragend aan. 'Mijnheer!', roepen de jongens nogmaals provocerend, 'Is het spannend?!'. Bob Bekooij en Charles Otterloo vallen elkaar nu gierend van de lach om de nek. Humor op Kampong.

Documentatie vinden over de prestaties van de voetballers van Kampong in de late jaren '50 van de vorige eeuw is lastig. Een enkel verslag in het wekelijks verschijnende blaadje en op maandag de uitslagen in het Utrechts Nieuwsblad, veel meer is er niet te vinden. Dat het toch is gelukt om uit deze periode voldoende materiaal te vinden voor een bijzonder leesbaar boek over de wederwaardigheden van Kampong Voetbal, is te danken aan Charles Otterloo en Bob Bekooij, twee (voetbal)vrienden, beiden opgegroeid in Utrecht Oost, die al jong hun opwachting in het eerste maken. Zonder enige verdere bedoeling boekstaven zij puur voor hun eigen plezier de prestaties van hun team en verschaffen ons daarmee, naar nu blijkt, een boeiende blik op het clubleven van eind jaren '50. De één (Charles) benut zijn schrijfkwaliteiten, de ander (Bob) becommentarieert de gebeurtenissen met zijn cartoons in het Kampongblaadje. Waar Charles avonden lang op zijn kamer zijn avonturen bij Kampong en in de stad beschrijft op de van mevrouw Stork van de Stadionflat geleende typemachine, begeeft Bob zich elke maandagavond naar de Pieter Breughelstraat 22, alwaar bij de familie van Tol het wekelijkse Kampongblaadje in elkaar wordt geknutseld. Dat gebeurt op de typemachine, terwijl Bob ter plekke de tekst voorziet van een creatieve tekening. Daarna worden de stencils gekopieerd en tot een 'blaadje' getransformeerd. Iedere donderdag wordt dit onder de leden verspreid.

Zowel Charles als Bob zijn geboren in 1940, en dus eind jaren '50 (late) pubers. Door die bril moet dit boek dan ook worden gelezen. Het is razend knap hoe zij de gebeurtenissen om hen heen ondanks hun jonge leeftijd al op een tamelijk volwassen manier beschouwen en beoordelen, al moet daarbij bedacht worden dat Charles zijn soms bijtend kritische commentaar altijd voor zichzelf heeft gehouden en

nooit heeft gepubliceerd. In dit boek worden de verslagen van Charles - in de met aanhalingstekens gemarkeerde passages - nu voor het eerst aan de openbaarheid prijsgegeven. Aangevuld met stukken uit het Utrechts Nieuwsblad en het Kampongblaadje vormen zij samen met de cartoons van Bob de ruggengraat van dit 'epos' over drie Kampong-seizoenen.

Anders dan in het eerder verschenen boek over de lotgevallen van Kampong Voetbal in het seizoen 1962-1963, mondt dit verhaal niet uit in een kampioenschap. Maar dat doet niets af aan de leesbaarheid ervan. Het boek biedt de lezer een fascinerend zicht op drie seizoenen amateurvoetbal in een lang vervlogen tijd. Resultaat is een prettig, humoristisch en meeslepend stukje Kamponghistorie dat leest als een spannend jongensboek.

Veel leesplezier!

*Bart Jan Bekooij*